

Lojze Krakar, [pesnik](#), [prevajalec](#), [urednik](#), [literarni zgodovinar](#) in [esejist](#)

Rodil se je [21. februarja 1926](#) v [Semiču](#) v [Beli krajini](#), umrl [24. decembra 1995](#) v [Ljubljani](#).

Pesnik je o sebi rekel: »*Svojo pot najraje hodim sam*«.

Po končani osnovni šoli v Semiču je obiskoval gimnazijo v Novem mestu, kjer pa je šolanje prekinil saj so ga najprej zaprli Italijani, nato pa internirali tudi Nemci. Tako je spoznal tudi strahote Dachaua in Buchenwalda. Gimnazijo dokonča po koncu vojne in se v Ljubljani vpiše na študij slavistike na Filozofski fakulteti. Po diplomi odide v Varšavo študirat polonistiko, po letu 1965 pa poučevat slovensko književnost in slovenski jezik na Univerzo J. W. Goetheja v Frankfurt, kjer leta 1970 tudi doktorira. Po letu 1976 poučuje slovenski jezik in književnost na Univerzi v Zadru. Pred odhodom v tujino je bil tudi urednik Tovariša in Cicibana, zaposlen pa je bil tudi v kulturni redakciji takratne RTV Ljubljana in v Cankarjevi založbi kjer si je zamislil zbirko Lirika.

Objavljati začne že leta 1946 v Mladinski reviji. Njegova prva dela opisujejo predvsem grozote internirancev, pozneje pa se v ustvarjanju razcveti. Nekatera njegova dela: *V vzponu mladosti*, *Cvet pelina*, *Med iskalci biserov*, *Noč, daljša od upanja*, *Vdanost*, *Umrte mrtvi*, *Krik*, *Predlogi*, *Nekje tam čisto na robu*, *Sporočilo*, *Romanje v Kelmorajnu*, *Klinopisi*, *Sonce v knjigi*, *Prepletanja* in *Od tod so zbežale še ptice*. Njegovo prevajalsko delo je zelo obsežno, največ je prevajal iz poljščine, pa tudi iz srbohrvaškega in nemškega jezika. Najpomembnejši deli sta *Poljska lirika dvajsetega stoletja* in *Sodobna mongolska lirika*.

Ciril Zlobec je ob Krakarjevi smrti leta 1995 zapisal: »Usodno ga je zaznamovalo dvoje: otroštvo in mladost, ki sta pri njem, tudi zaradi zunanjih razmer, negacija drug drugega: otroštvo v domala idilični Beli krajini, mladost v italijanski internaciji in pozneje v taboriščih smrti, v Dachauu in Buchenwaldu«.

Leta 1977 je bil dobitnik Prešernove nagrade za pesniško zbirko *Nekje tam čisto na robu*, leta prej pa je že bil prejemnik nagrade Prešernovega sklada,

V spomin na svojega krajana v Semiču že tradicionalno prirejajo Krakarjeve dneve; na pročelju muzeja pa stoji njegov doprni kip.

Lep pozdrav,

Boris Grabrijan, direktor

KRAJINSKI PARK KOLPA, Adlešiči 16, 8341 ADLEŠIČI

tel: 07 35 65 240, fax: 07 35 65 241, gsm: 041 366 501

boris.grabrijan@kp-kolpa.si, www.kp-kolpa.si

Please consider your environmental responsibilities before printing this email.

MUZEJ

Loize Krakar

